

נוגע? פוגע!

פלאשבקים

טרגדיה קשה ואכזרית.
עם אפשרות שיבוץ 3 בלדות להחלטתו של הבמאי
השירים בסוף המחזה

מחזה מאת : איציק אלוני
כל הזכויות שמורות

טל: 03-5225458
דוא"ל aloni-i@bezeqint.net
כתובת: רחוב גוש חלב 23 תל אביב 6458125

תקציר המחזה

מיזוג בין ההווה לעבר ובין המציאות לדמיון, מגולל את סיפורם הטרגי של; ברטה- האם, אליוט- בעלה, וסם ואירה- ילדיה של ברטה מנישואים קודמים. המחזה הינו מחזה סוריאליסטי באופיו, הממזג בין הווה לעבר ובין מציאות לדמיון. במהלכו נישפך אור על ההתעללות המינית שביצע אליוט באירה, על חוסר האונים והזעם של אחיה סם בשל אי ידיעתו על המתרחש ועל התכחשותה של האם למציאות במקביל לרגשות האשם העולים בשל כך. המחזה עוסק בנקודות המבט השונות של בני המשפחה על ההתעללות, במורכבות הרגשית שמתלווה אליה ומונעת מהם לשים לה קץ, ביצרים והזעם הנובעים ממנה ובסוף הבלתי נימנע והידוע מראש.

הדמויות:

ברטה - פסלת מבוגרת.

סם - בנה של ברטה – קצין צבא.

אירה - בתה של ברטה.

אליוט - אבא חורג – מבוגר

על שתי דמויות שהן מורכבות באופיין.

ברטה - בשל אהבתה לאליוט היא עוצמה עיניים ולא רוצתה לראות\לדעת מה קורה לאירה בתה. ברטה דמות לא עקבית, יש רגעים היא מבינה בדיוק מה קרה ופתאום קופצת ומתכחשת. היא כמו אחת מהאימהות שיש במשפחתה הטרדה מינית ומתעלמת כדי לא לאבד את הגבר שלהן, לכן היא מתקשה ואפילו מסרבת להאמין בנעשה לבתה, כך שהיא מצטיירת כאישה אכזרית.

אליוט - הוא איש מוזר עם רעיונות מוזרים, מדי פעם צוחק/לועג לסיטואציה בה הוא נמצא ומשתמש במניפולציות כדי למשוך את תשומת ליבה של אירה וללכוד אותה ברשתו. כל השיח של אליוט הוא מניפולטיבי, לפעמים הוא משכנע וידבר על רגעים קסומים ופתאום לא יהיה רציונל או עקביות בדבריו. הוא מדבר ומתנהג כשוטה, יש מצבים בהם הוא מאשים את עצמו במן מסכנות ורחמים, כדי להרשים, אך יש לו מטרה. מטרתו הערמומית לשכנע את אירה שהוא עוזר לה בזה שהוא אונס אותה.

* הכניסה והיציאה מהפלשבקים היא חופשית ולא מודגשת.

תמונה 1

דירת גן. העלילה מתרחשת בסלון, ובחצר. בחצר מספר שולחנות בגדלים שונים, בחלקם מכוסים במפות צבעוניות ודהויות. פסלים שונים מפוזרים וחלקם דהויים בכל מיני מקומות, החצר מקום די קטן וצפוף ביחס לסלון. בסלון ניצב פסל אחד גדול, מכוסה. ברטה דוחפת את הפסל לחצר. מסירה מעליו את הלוט. נחשפת דמותו של סם, חייל לבוש גופיה לבנה, מוכתמת בדם באזור החזה, מכנסיים ונעליים צבאיות, יושב על כיסא. (מחובר לפלטת על גלגלים) יושב בתנוחה של השחלת חוט לקוף מחט.

ברטה: (לבושה חלוק עבודה) פה בחוץ אתה יכול לספוג קצת ויטמין די מהשמש, בינתיים נסה שוב עד שתצליח להשחיל את החוט לקוף-המחט. למה? תאמין לי אם תצליח, יש סיכוי שהמשיח יגיע ותהיה תחיית המתים. אני הולכת להביא את הכלים. או-קיי?
(עונה לעצמה) או-קיי!

(לוחשת לאוזנו) כאשר יפרוץ רעב בעולם אתם הפסלים האהובים שלי תשרדו אותו. העיניים שלך כהו, ואתה צריך משקפיים כדי להשחיל את החוט, נכון שזה לא קל? אני עם משקפיים לא מצליחה. זאת משימה בלתי אפשרית ומתסכלת עבורי לפעמים אני רואה, ולא ראה. (מרכיבה לפסל את משקפי הראיה שלה) עכשיו ייתכן שתצליח. (יוצאת, חוזרת מיד ולוחשת לחייל באוזן:) חשבת שאמות עם סיפורים שאיש ידע, ואתה יודע שיש לי אוצר מלא סיפורים.

יללה צורמנית של חתול רחוב נשמעת.

ברטה מסתכלת לכיוונו ועושה לחתול תנועת גירוש. היא ממהרת, עוברת מהחצר לסלון, לוקחת אזמל מתוך מגש וחוזרת לחצר, ובודקת מהיכן להתחיל לתקן את הפסל}

ברטה: ברשותך, אני צריכה את המשקפיים. (סוקרת את הפצע ונאנחת) הקליע תקוע לך עמוק בחזה ומונע מהלב לפעום. עד היום לא הצלחתי להוציא אותו. (טופחת לפסל על הגב) היום אני מעמידה בפני עצמי אתגר, להוציא את הקליע ויהי מה! אתה רואה את הכלים האלה? הזמנתי מהאינטרנט סט של מכשירים מיוחדים ואם הם לא יעשו את העבודה, יש מלקחיים ארוכים.

{בעזרת הכלים מנסה להגדיל את חור כניסת הקליע שבחזהו}

ברטה: אני יודעת שעכשיו קשה לך לנשום. תעצור את הנשימה כשאגיד לך. עכשיו קח נשימה עמוקה... תחזיק! ושחרר... קח נשימה! ועכשיו, עצור את הנשימה!... עצור, עצור, עצור!... (גם היא עוצרת את נשימתה, עד שהיא בקושי מצליחה לדבר ומנסה למשוך את הקליע) כואב?... ככל שאני מנסה לחדור עמוק יותר, הקליע מחליק וחודר עמוק יותר. טריקי הממזר קטן. (מנסה שוב, ולא מצליחה. מאוכזבת ולחוצה היא משליכה את הכלים על השולחן ומנגבת זיעה). אין לי ברירה אלא לנסות את המלקחיים הארוכים. **{ברטה ממהרת/רצה לסלון}**

ברטה: (מהסלון) זה לא חיים או מוות, זה יכול להיות מוות בטוח! (לוקחת מלקחיים ארוכים וחוזרת לחצר) אתה רואה את המלקחיים האלה? איתם אני מוכנה לזחול מתוך הקבר החוצה כדי להוציא לך את הקליע. (מתחילה שוב בניתוח ומדברת תוך כדי) אתה יכול לנשום רגיל... (מקשיבה)

בסדר כמה שאתה יכול... אני אעשה זאת בדרך אחרת. כנראה
שבעדינות לא ילך לנו, להוציא קליע מהלב, זאת החלטה מייסרת.
(מצליחה לשלוף את הקליע) יש! הצלחתי!

ברטה ממהרת לסלון, אוספת קערית עם חומר מילוי וחולצה צבאית עם
דרגות קצונה על הכתף. נכנסת לחצר בריצה, מתחילה למלא את החור
שהשאיר הקליע ומלבישה חולצה לפסל}

ברטה: עכשיו קצין שלי, אתה מושלם!
(בדיוק כשהיא עומדת לעזוב אותו, נדמה לה ששמעה אותו)
מה אתה אומר?
כלום?... זה מה שחשבתי. לפעמים טוב יותר להגיד כלום.
(ממהרת לפסל של אירה ואליוט) אירה, עכשיו תורך.

פסלם של אירה ואליוט מכוסה ומונח על פלטת גלגלים.
בהגיעה לפסל ברטה מסירה את הלוט ונחשף הפסל: אליוט בעלה השני
יושב על כיסא ומסתכל על אירה, בתה, כשסכין תקועה בראשו.

ברטה: (לפסלים) אתם יודעים שעוברים ושבים שואלים אותי לפעמים
בתמיהה; "הפסלים שלך נראים ממש אמיתיים, למה את לא פותחת
תערוכה?" אני עונה להם; "התערוכה אצלי בבית וכל מי שעובר יכול
להתרשם מהמדרכה!" והחוצפנים שביניהם מעירים; "הפסלים
הגדולים נראים אמיתיים כל כך, כאילו עטפת גופות בחמר"
(לאירה) הם לא יודעים שאני פיסלתי כדי לתקן את הנזק שנגרם.
(לסם) אני רואה שעדיין לא הצלחת להשחיל את החוט. טוב עזוב, זה
לא יעזור. המשיח לא יבוא בימינו.
(טופחת על כתפו) אני עם משקפיים לא מצליחה.

ברטה מתחילה בהוצאת הקליע של אירה ומצליחה לשלוף אותו ממצחה.
ברקים ורעמים. יללות ומרדף של חתולים. ברטה ממהרת לפתוח מטרייה
ענקית וצבעונית מעל סם. דוחפת את הפסלים של אליוט ואירה פנימה לסלון.
חוזרת לחצר, ויושבת ליד סם. מחברת אוזניות ושומעת מוזיקה תוך כדי גילוף
פיסלון. בינתיים בסלון אירה ואליוט מתעוררים לחיים}

ברטה: (לסם) אארח לך לחברה.
(כממתיקה סוד) אתה יודע, יום אחד אמות אף אחד לא ידע עלי ועל
יצירותיי.

{יללות של זוג חתולי רחוב מחזרים ומזדווגים}

ברטה: אתה שומע איך החתולים חוגגים?

תמונה 2

סלון. אליוט מתחיל להניע את אצבעותיו באיטיות לעבר שורה של אירה.

אליוט: אירה, את יודעת, לזכותך ייאמר, עשית אותי לאדם מאושר. תשוקה, כשהיא לא מאופקת, היא... איך אני אגיד לך את זה?... היא הגורם העיקרי לסכסוכים. ואתך הסכסוך הזה היה... (מלטף את שער ראשה, ומריח אותו)

אירה: (קוטעת אותו וקמה בבהלה) מה אתה חושב שאתה עושה לעזאזל!?

אליוט: מלטף אותך, שיער יפה ורך כמשי-מלטף, כמו רוח ביום חמסין, והריח, ריח פרדסים בפריחתם שמזכירים לי את ילדותי... (סוקר אותה) אני אוהב להסתכל עלייך, לגעת בך, לגנוב מבטיים. הלב מתמלא שמחה וגאווה.

אירה: הרבה פעמים תפסתי אותך, כמו עכשיו, מסתכל על הבטן שלי או על החזה. אתה בעצם אף פעם לא הקשבת לי. העיניים שלך הטרידו אותי, שוטטו כמו עכבר שמחפש לחטוף מזון ולברוח למחבואו.

אליוט: נלכדתי במלכודת שלך. אני אוהב אותך. אני אעצב אותך.

אירה: תשלוט בעצמך!

אליוט: יש מצבים שאני לא יכול להתגבר על היצרים שלי. אני מרגיש שמשהו לא בסדר. אני לא יודע מה בדיוק, אבל מצד שני אני רוצה שזה יקרה.

אירה: לזה קוראים מחלה! שום דבר לא בסדר בלהיות אבא שמקיים יחסים מגונים עם בתו.

אליוט: מסכים אתך.

אירה: את התשוקות שלך אתה צריך לשמור לאימא שלי. בשביל זה התחתנתם!

אליוט: שתי אהבות לשתי נשים אפשריות.

אירה: זאת לא אהבה. אתה מבוגר שמתעלל בילדות שלי. זה חולני!

אליוט: (משחק את האומלל והמסכן) אמא שלך ואני כבר לא מקיימים יחסי מין... היא לא מעוניינת כבר, ואני לא מאלץ אותה. היא הביאה אותי למצב שאיבדתי בה עניין. למזלי גיליתי אותך.

- אירה:** אנחנו לא משפחה חולה!...
 תראה, אני מאוד אוהבת את אימא שלי. הייתי רוצה שגם אתה
 שתמשיך לאהוב אותה.
- אליוט:** (מחייך) תספרי לאימא?
- אירה:** אם לא תפסיק להציק לי, זה ייגמר רע מאוד!
- אליוט:** (מתקרב אליה ומלטף אותה) מה אני צריך לעשות כדי לשכנע אותך
 להתקרב אלי? מה אני צריך לעשות עם החוויה הפנימית הזאת שאני
 עובר?
- אירה:** ללכת לטיפול...
 לא, אל תתקרב ואל תיגע בי.
- אליוט:** את יודעת מה עושים לאש בוערת?
- אירה:** מכבים במים. (בצעקה) אל תיגע בי!
- {בחוץ ברטה עם אוזניות, אך נדמה לה ששמעה משהו. מרימה את ראשה
 וחוזרת לעצמה}**
- אליוט:** (ברחמים עצמיים) את יודעת... מאז שהתרחקתי מהעיר בה נולדתי
 ובאתי אליכם בעקבות האהבה שלי לברטה, מצאתי חיים חדשים
 ונורמאליים. עם הזמן, התרגלתי לחיות אתכם באהבה וסבלנות רבה.
 אבל לאחר זמן מה הרגשתי שחלים שינויים בנוף המשפחתי, ואז
 נזכרתי לימים הרחוקים שהחזירו אותי אחורה, בימים שתקפו אותי
 סיוטים בלילות. אבל, מאז שעברתי לגור אתכם, פסקו.
- אירה:** אני מצטערת לשמוע שסבלת, אבל זאת לא סיבה להעביר את
 הסבל שלך אלי.
- אליוט:** אמרתי לך, כבר לא סובל.
 (מלטף את מותניה) את צריכה לכבד אותי.
- אירה:** אתה ואימא נפגשתם בזמן הנכון.
- אליוט:** הגורל העניק לנו מפגש בזמן הנכון, כך יכולתי לצאת מהמצוקות שהיו
 לי. (פני מסכן) והאונס... אוי, אני לא רוצה להיזכר בזה... זה עושה
 לי... אני אוהב חלקי הגוף שלך.
- אירה:** (מגחכת) חלקי הגוף שלי? מה אני בחנות בשר?

אליוט: את מכירה בדיחות סקסיסטיות משעשעות.

אירה: בבית הספר אני שומעת בדיחות סקס בכל יום, ומראים גם תמונות.

אליוט: אני לא מתכוון לרמזים מיניים. לא רק תמונות של חלקי גוף, ושל נשים וגברים מקיימים יחסי מין. דברים יותר עמוקים, מוחשיים! מעשיים, מהחיים!

אירה: זה לא מעניין אותי, כאן תעצור!

אליוט: (פתאום משתנה. בהרגעה) כולנו אוהבים להתבדח, להקניט, לעצבן, ולפעמים זה קצת יוצא משליטה, והשפה יוצאת קצת...

אירה: אתה מאכזב.

אליוט: (נדהם) אני מאכזב?

אירה: אפילו מפחיד אותי!

אליוט: אני מנסה להיות נחמד איתך. את כבר אישה, יפה ונבונה.

אירה: (מתפלאה וצוחקת) אני אישה!? אימא שלי אישה.

אליוט: אני מרגיש ששנינו עוברים כרגע רגעים קסומים, אני מנסה לגעת בלב שלך.

אירה: לפתות אותי.

{אליוט אוחד ידה ומלטף. מסיט את שיער ראשה לאחור}

אליוט: (בעורמה) אני מאשים את עצמי במה שקורה עכשיו בינינו.

אירה: אני פונה אליך כאבא. אני מפעילה אזעקת עשן לחילוץ ואתה לא מבין שצריך לעצור כאן ועכשיו לפני שהאש תתלקח ותתפשט! אל תיגע בי, אל תכריח אותי לעשות דברים.

אליוט: בכל פעם שחזרת הביתה מבית הספר, גיליתי אותך מחדש.

אירה: (קוראת בקול) אימא! בואי תשמעי מה הוא אומר!...

{אליוט חוסם את פיה}

אליוט: (נוגע בשפתיה) אני רוצה לחבק אותך. תמשיכי עם התוקפנות שלך, זה עושה לי רק טוב. אני בטוח שבהתחלה יהיה לשנינו קצת מוזר, אבל אחר כך זה כבר יהיה מובן מאליו ואפילו יגרום לך להרגיש מיוחדת.

(קרוב אליה) אני לא רואה שום דבר רע אם תזרמי עם הפנטזיה. לרוב הנערות בגילך יש תשוקות, זה נורמלי.

אירה: אתה חי בפנטזיות חולניות...
(בקול רם) אי-מא!!!

{אליוט מתחיל לאנוס אותה.
האנוס יעשה בתנועה כבתוך חלום/בצורת ריקוד... או לפי בחירת הבמאי
אך ללא מגע}

אירה: - אי-מא!
- לא עוד...
- אל תעשה לי את זה.
- אל תעשה.
- אני מתחננת,
- דיי...
- אני רוצה לקבור את עצמי.

אליוט: (תוך כדי האקט)
- תקברי אותי בחזה שלך...
- עוד יהיו לנו מצבים רבים כאלה.

אירה: (בבכי) - מת-ח-נ-נת... תפ-סיק!

אליוט: - את מתוחה יותר מדי, אם תשחררי יכאב פחות...

אירה: - די תפסיק לעשות את זה... די! אימא איפה את?!...!

אליוט: (מאיים) - את רוצה שאעזוב את אמך?!

אירה: (בתחינה) - לא... עזוב אותי... אתה מכאיב לי!

אליוט: - את רוצה שאמך תחיה בדוחק, ללא כסף ואהבה?!

אירה: (עונה בקושי) - לא... אימא, עזרי לי!... איפה את?

{אליוט עוצר. אירה מתמוטטת}

- אליוט:** (בדאגה עוזר לה לקום) שום דבר לא קרה. את בסדר, נכון?
(ברקים ורעמים, גשם יורד לזמן קצר ונפסק. ברטה מסירה את האזניות)
- ברטה:** (לסם) אני נכנסת פנימה לבדוק שהכול רגוע.
{ברטה נכנסת לסלון כבדרך אגב, בידה סכין גילוף ופסל קטן}
- ברטה:** מה קרה?
- אליוט:** כנראה שקיבלה מחזור.
- ברטה:** (משועשעת) אהה, אני מתחילה לחשוב שאתה מאוהב בבתי, אבל לצערך היא אוהבת מישהו אחר, ואתה אותי ואיתי, עד הסוף!
- אליוט:** היא איבדה שיווי משקל ועזרתי.
- אירה:** אימא, אני מבקשת ממך...
- ברטה:** (קוטעת אותה וטופחת על כתפו של אליוט) אתה לא יכול לקלף ביצה קשה, ולהשאיר את הקליפה שלמה. (קורצת קריצה עם קול. יוצאת)
- אירה:** (קוראת אחריה) אימא את לא שומעת שאני...
(פונה פתאום לאליוט) תפסיק לנעוץ בי מבטים!
- אליוט:** למה?
- אירה:** כי זה לא נעים לי. אני בטוחה שאמא שלי יודעת ומתעלמת. היא לא רוצה להאמין שזה קורה כי היא מסונוורת!
- אליוט:** את רוצה להתעמת איתה? את יודעת שזה יכאיב לה מאוד?!
(מסתובב סביב אירה וסוקר אותה מכף רגל ועד ראש)
- אירה:** (בחוסר ישע) תפסיק להסתכל עלי.
(בקול לברטה) אימא! תגידי לו להפסיק עם זה!
- אליוט:** (קרוב מאוד אליה) מעולם לא חשבתי שתגלי את "הסוד" שלנו.
- אירה:** איזה סוד? אין סוד! (דוחה אותו בגסות, ומתרחקת) אתה צריך טיפול!
אל תתקרב אלי יותר. אם תתקרב, ארצח אותך!
- {ברטה חוזרת לסלון עם קערה של פירות מפוסלים}
- אליוט:** (לברטה) למה פיסלת על גופתי?

ברטה: כדי לזכור את הרוע, את התוקפנות, את חוסר הרחמים, את הרשע, ואת לב האבן שלך. כדי לדעת כל יום שאתה בתוך הפסל!

אליוט: סוג של סדיזם?

ברטה: כל יום שאני רואה אותך אני מתעבת אותך מחדש. אתה אדם... חלאת המין האנושי... אתה אדם... שלא ידע לכבד את מה שיש לו, לא ידע מה זאת חברות ומהו אימון.

אירה: ולמה את מנסה לתקן רק עכשיו? אנחנו כבר לא בין החיים!

ברטה: למה!? כדי לפתוח את הסיפור וללמוד אותו. לגלות איפה היו כל הטעויות, הכשלים, מה עשיתי ומה לא עשיתי, מה שמעתי ומה לא שמעתי!

אירה: (בוחנת את אמה) עכשיו את עושה את חשבון הנפש?! עכשיו את מקשיבה? את ידעת או לפחות הרגשת! למה לא הזעקת עזרה? למה לא עירבת את החוקרים אחרי מה שקרה? אני צעקתי לך ואת שמעת אותי! אבל את העדפת להיות עם הפסלים המחורבנים שלך!

ברטה: רציתי להרוויח זמן כדי לחשוב מה לעשות.

אירה: הכול היה כל כך ברור וגלוי לעין!

ברטה: אהבתי אותו מאוד.

אירה: ואותי לא?!

ברטה: אותו עד שיגעון.

אירה: ובגלל זה הפקרת אותי?

ברטה: גם העוברים ושבים לא הבינו. כי זה נשמע כמו ירייה של כדור, ובאותו זמן נשמעו ברקים ורעמים חזקים, ואחר כך הצלחתי לשמוע מישהו בחוץ, ממש זועק זעקות לא ברורות ומחרידות. אני לא יודעת אם זה מקרה או יד הגורל, אני חושבת שאפילו השמים כעסו על גורלנו המר. בתוך הבית התקיימו רציחות אכזריות, ואני הייתי חייבת לפסל אתכם. יד הגורל.

אירה: לא יד הגורל אימא! אלה היו הידיים שלו ושלך!

ברטה: זה היה בלתי נמנע.

אירה: את חיה בהכחשה! הוא פוגע בי! ממנו באה כל הרעה.

{אליוט צוחק צחוק גדול}

אירה: את רואה איך הוא נהנה מזה שאת לא מגינה עלי? מעולם לא התעניינת מה הוא עשה לי! הנה, תראי הוכחה, תסתכלי! (חושפת כתף)

סימני השיניים שלו, את יכולה לראות אותם טוב מאוד על גופי - אבל לא את הקרעים בתוכי! הנה, תסתכלי עליו איך הוא עוקב אחרי הדיבור שלי. את אהבת אותו יותר מאשר את הילדים שלך!

אליוט: (מנסה להתחכם. בגאווה) זאת דרך החינוך שלי, לראות אם יש משהו לקוי, ולתקן אותו.

אירה: חינוך? לקוי? תיקון?! ללחוש לי באוזן גועל נפש זה תיקון?!

אליוט: (לוחש לה) את מתחילה להיראות אישה.

אירה: די עם השטויות! תפסיק!

אליוט: (ממשיך) ואני אעשה ממך אישה!

אירה: שתוק כבר!

{אליוט מוציא את לשונו המתנועעת}

אירה: אימא, תגידי לו משהו! תראי מה הוא עושה עם הלשון, כך הוא החדיר את הלשון! זאת "דרך החינוך" שלו? ולצעוק "אבא די!" ואת שומעת ולא רוצה לשמוע את האיש רע ומגעיל! ואת רואה רק את היופי בו?!

ברטה: אוי, נו באמת, תפסיקי. אלה ההורמונים של נערה שמדברים. חוסר הביטחון והדמיון שלך והקנאה בגלל האהבה שלי אליו...

אירה: (בזעם) כל בוקר, הוא מחבק אותי, מצמיד אותי אליו! לא ראית?! ובגלל אהבתך התעלמת!

ברטה: מה רע לקבל כל בוקר חיבוק צמוד?

אירה: כל יום אחרי שהגעתי הביתה מבית הספר, כעבור דקות אחדות הרגשתי איך שהוא...

- אליוט:** (מסביר לברטה ומעמיד פני תם) עשינו תרגילים איך לדחוף גברים גסים בצורה משכנעת, כוחנית ומתוחכמת, ובסוף הצלחנו. קיבלתי ממנה בעיטה.
- אירה:** שקרן! בזמן שנאבקתי וניסיתי לצעוק לאימא, אתה השכבת אותי על הבטן וכפית את עצמך עלי!
(לברטה) בשלב מסוים שמע אותך מתקרבת, וחדל לאנוס אותי. הרגשתי מבולבלת, מזועזעת ומפוחדת בעת ובעונה אחת, ואמר לי: (יחד עם אליוט)
"נסי להתנהג באופן נורמלי. אחרת המצב יחמיר מיום ליום"
- אליוט:** (יחד עם אירה) "נסי להתנהג באופן נורמלי. אחרת דרגת האנוס תחמיר מיום ליום."
- ברטה:** (בתמימות) אני לא הבחנתי בשום דבר יוצא דופן. הכול נראה די נורמלי בעיניי.
- אירה:** (לברטה) בעלך הוא אנס מטורף, את עוד לא תופסת?!
- ברטה:** (לאליוט) תסתכל לי בעיניים ותגיד את האמת! זה נכון, מה שהיא מספרת?!
- אליוט:** (לברטה) רציתי את תשומת ליבך, לא קיבלתי, זה הרגיז אותי.
- ברטה:** את האמת, אליוט!
- אליוט:** נעלבתי, נפגעתי, הרגשתי אפס. אני מודה שהלכתי למקור זמין ותמים.
- ברטה:** אתה עוד תראה מה שאני אעשה לך. אל תשכח שאני פסלת.
(מחליקה את הסכין קלות על צווארו) מחליף מסכות ללא שום בושא.
- {אליוט רוצה להגיד משהו}
- ברטה:** (באיום, כשהסכין שבידה על צווארו) שתוק ואל תענה!
- אירה:** (לברטה) הייתי צריכה לספר לך הכול כשזה רק התחיל. אבל בגלל האהבה שלך אליו, שתקתי. לא רציתי להיות הבת שמקלקלת. הוא הצמיד אותי לקיר, כמו שמצמידים אדם עם קלשון על הצוואר.
- אליוט:** (לברטה) אני חושב שהיית צריכה לתת לי הזדמנות נוספת. כל אחד עושה טעויות בחיים.

ברטה: ישנם מקרים בהם אי אפשר להחזיר את הגלגל לאחור. אתה לא חסין. לכל אחד יש נקודת חולשה. אם זה אדם, ואם זה פסל, או חומר.

אליוט: (צוחק בקול) אנחנו כבר לא בין החיים.

ברטה: לכן פיסלתי אתכם. כדי לתקן את העבר.

אירה: זה מה שאת מנסה לעשות? למה פיסלת את הבן זונה הזה וצירפת אותו אלי?! למה הושבת אותי על הברכיים המטונפות שלו?!

ברטה: אותך ואת סם אחיך תיקנתי, הוצאתי את הקליעים. מבחינתי אתם בריאים בגן עדן.
(לאליוט) אבל אותך הטבע יפורר, כל יום עוד קצת עד שתהפוך לעפר. ובכל יום יגיע עיט לנקר לך את הכבד ויאכל את בשרך כמו שאכלו לפרומתיאוס. והסכין תישאר נעוצה לך בראש, לנצח! וציפורים יעמדו מעליך ויחרבנו לך על הראש.
(לאירה) אני מצטערת, אני אימא גרועה, מצטערת שלא רציתי לשמוע אותך ועצמתי עיניים.

אליוט: (בחנופה) ברטה אהובה שלי, עכשיו אחרי שהכול ברור. תשלפי את הסכין!

{ברטה מהססת}

אירה: אימא, לא!

ברטה: שב!

אירה: אימא, אני מתחננת בפנייך אל תעשי את זה!

ברטה: למה?

אירה: לכי להביא את סם.

אליוט: אל תביאי את סם!

ברטה: (לאליוט) אני כן אצא!

ברטה יוצאת לחצר.

תמונה 3

ברטה נכנסת כשהיא גוררת את פסלו של סם לסלון. עם כניסתו הוא מתעורר.

ברטה: (לסם) עכשיו אתה יכול לקום.

סם: (מתמתח. לברטה) היה לי קר בחוץ... למה לא כיסית אותי?

ברטה: זה כל מה שיש לך להגיד לי? חשבתי שתקום כלוחם זועם.

סם קם והולך ישר לאליוט, תופס אותו בגרון

סם: (בשליטה עצמית) בעבר ניסיתי להיות נחמד איתך, להרשות לך להיות אבא שלי. הרשיתי לך לדבר אל הרגש שלי למרות שהיית אדם קשה ומוזר, כל דבר שעשיתי הפריע לך. פתאום בתקופה האחרונה הפכת להיות יותר סלחן, נחמד אתי, ושאלתי את עצמי, למה? מה השתנה?

אליוט: (בקושי מצליח לדבר) עזוב את הצוואר שלי, אלא אם אתה מתכוון לרצוח אותי.

סם: אתה הוכחת עד כמה צדקתי לאורך כל השנים.

אליוט: אני לא זוכר שפגעתני בך. אני חינכתי אותך!

סם: (בזעם) אחרי שאבא חזר מבית החולים כדי לסיים את ימיו בבית עם משפחתו, אתה התנהגת אליו כאל אחד הקבצנים! אימא הייתה צריכה להתחנן שתסכים להכניס אותו לבית שלו! כמה שבועות לפני שהוא נפטר, לא סעדת אותו מתוך חמלה. עשית לו את המוות. התקרבת אליו כדי לשלוט באדם חסר ישע! הצלחת להערים על אימא.

אירה: (לאליוט) אתה מניפולטור, ידעת להרחיק את אימא, ולקרב אותי בכוח.

סם: (לאירה) מתי כל זה התחיל?

ברטה: (לאליוט) שב!

אליוט יושב. ברטה דוחפת אותו לחצר, ברגע שאליוט חוצה את קו הפרדה בין החדרים, הוא חוזר להיות פסל

אליוט: (תוך כדי יציאה. בקול) לאאא!...

תמונה 4

סלון. קולה של אירה מספר את הנעשה.
סם עומד ומביט בסצנה המתרחשת לפני.

קולה של אירה: ישבנו במטבח והתחלנו להתווכח על השימוש במבערים של הכיריים. ופתאום הוא צרח עליי:

אליוט: (צורח) "את לא יכולה להשתלט על הכיריים המזורגגים האלה!?"
מה בסך הכל אני רוצה? שתכני לי כוס קפה!"

קולה של אירה: צרח וקילל. אחר כך הוא בא להתחנף אליי...

אליוט: (מחבק אותה חזק) "אני אוהב צמוד"...

אירה: "אתה צמוד מדי."

אליוט: "אני מתנצל שאני אוהב צמוד"...

קולה של אירה: בזווית העין ראיתי שאימא צפתה בנו אבל היא לא אמרה דבר. הרגשתי שאימא כועסת עליי ומאשימה אותי. היא המשיכה להגן עליו ואמרה:

ברטה: (מהחצר בקול יחד עם אירה) "הוא רק התכוון להתבדח ולהשתעשע איתך קצת. את מתנהגת בהגזמה"

אירה: (בלעג על ברטה) "הוא רק התכוון להתבדח וקצת להשתעשע ואת מתנהגת בטיפשות"

ברטה: (ממשיכה מהחצר בקול) "...את תתגברי על זה... אלה ההורמונים שמשתוללים. את צריכה להרגיש בטוחה בסביבתו."

אירה: אני צריכה לרגיש בטוחה בסביבתו!?"

ברטה: (מהחצר בקול) "כשאחייך בצבא, את צריכה נוכחות של גבר בבית."

סם: (בקול די!)

{עוצרים את הסצנה}

סם: (לאירה) הוא דיבר איתך על נושאים, ומעשים שקשורים ל...

אירה: הוא אמר לי שהוא אוהב אותי והוא מאוד רוצה לגונן עליי.

- סם:** (מתקשה עד כדי כך שנעתקות לו המילים) למה לא... למה לא... הכנסת אותי לתמונה?
- אירה:** לא רציתי לערב אותך, אתה שקוע במלחמות שלך בצבא... הוא היה... (מהססת לרגע, ובעצב) הוא... הוא הציע לי...
- אליוט:** (מהצד) "אני מוכן לתת לך כמה כסף שאת רוצה והעיקר שתשתקי, ועוד כסף כדי שתמשיכי להיות שלי בסוד."
- סם:** (לאירה) יש לי כמה חברים שיהיו שמחים לעזור לי לסרס את הסרסור האנס הזה.
- אירה:** אני לא בטוחה שכדאי להכניס לסיפור חברים.
- {ברטה נכנסת כשהיא עסוקה בגילוף פסל}**
- ברטה:** (לאירה) היית צריכה להגדיר גבולות ברורים מההתחלה, לשלוף סכין ולהכניס לו פה למטה באשכים.
- אירה:** כשניסיתי להיות רגועה הוא ראה בזה חולשה, מן הסכמה.
- סם:** כמה זמן זה נמשך?
- אירה:** חודשים רבים של גיהנום!
- סם:** ניסית לאיים עליו?
- אירה:** בהתחלה אמרתי לו בפירוש "אני מעריכה את הדאגה הכנה שלך, אבל אני לא רוצה שתתנהג אלי בצורה בלתי הולמת."
- סם:** והוא?
- אירה:** בערמומיות של מבוגרים התחיל לבצע איתי עסקאות.
- אליוט:** (מהצד בסצנה) "בואי נשחק במשחקי וידאו."
- אירה:** (בסצנה) "אתה מפסיד בכוונה כדי להרשות לעצמך להתלהב בשבילי ולנצל את ההזדמנות לגעת בי."
- סם:** לא ניסית להת...
- אירה:** (קוטעת אותו) ...תמיד כשסירבתי לו, התחיל להציק לי יותר ולכפות עליי את קרבתו ולהריח את ריח גופו!

- סם:** למה לא צרחת שכולם ישמעו? טיפשה!
- אירה:** (מכונסת בתוך עצמה. עובר בה רעד) אני לא טיפשה! אני צרחתי והשתוללתי!...
- (מצביעה על ברטה) אתה רואה אותה? כך היא יושבת, זאת אימא שלא שמעה! מעולם היא לא הייתה בצד שלי!
- סם:** בכל מקרה, תני לי לדבר עם אימא.
- אירה:** לא, אני מבקשת ממך.
- סם:** אעשה בעדינות את ההכנה בשבילך.
- ברטה:** (מבחוץ בקול) "זו מילה שלה כנגד המילה שלו. אצלה זה הורמונים ופנטזיות."
- אירה:** (יחד עם ברטה. בקול) "זו מילה שלך כנגד המילה שלו. אצלה זה הורמונים ופנטזיות."
- סם:** בינתיים נסי לא להיתקל בו, ככל שתסתכלי עליו יותר, הוא יסתכל עלייך ויציק לך יותר. צריך ורצוי לדחוף אותו בגסות ואפילו לתת לו בעיטה בביצים.
- אירה:** נתתי! זה לא עזר, הוא נהנה מזה. זה הגיע לנקודה שבה, בכל פעם שהפלאפון שלי צלצל התחרפנתי מהתקפי חרדה. הייתי אומרת לעצמי: "הנה זה שוב מתחיל".
- סם:** (בכעס לעבר אמו) איפה הייתה האחריות שלך כהורה?
- ברטה:** היא לא נשמעה לאינסטינקטים שלה!
- סם:** מהיום לא נוכל לבטוח בך שאת איתנו במאה אחוז.
- ברטה:** (בשוויון-נפש) אני לא ראיתי ולא שמעתי כלום.
- סם:** את הכנסת אותה לסיכון ושמת אותה תחת איומים. את כל היום בבית, הכול התרחש לנגד עינייך ולא שמת לב?! לא ראית מה קורה לאחותי?!
- ברטה:** גם אתה לא ראית.
- סם:** את היית שקועה מדי בפסלים שלך!

אירה: זה קרה כשהיא מחוץ לבית וגם כשפיסלה בחצר.
 (לופתת את שערות אמה) לא רצית לראות ולשמוע! זה היה כאילו שאני
 לא הייתי שם, כשהוא הרג את נפשי, מחקת אותי.

סם קרוב לפרצופה של ברטה כשאירה עדיין לופתת את שיער ראשה של ברטה:

סם: בעלך גרם לה לנכות! ידעת להגן רק על הפסלים שלך!

ברטה: אתם מותחים עלי ביקורת?!

סם: כן! אני מותח עלייך ביקורת!

אירה: אהבת את בעלך יותר ממני. את אדם בזוי, הזוי, ולא שפוי!

ברטה: (לאירה) אמרת שהוא אבא חורג דואג.

אירה: (קרוב לפנים של ברטה) ברטה! הכנסת פצצה לבית.

ברטה: בשבילך אני עדיין אימא!

אירה: כבר לא! אפשרת לו להשתמש בי כאילו אני איזה חומר גלם מעך אותי
 כמו פלסטלינה.

(מחקה את אמה) "את צריכה לכבד את המבוגרים, את תתגברי על
 הכול!" את שותפה לרצח שלי.
 (משחררת את שיער ראשה של ברטה, בגסות)

ברטה זועפת. יוצאת לחצר להביא את אליוט.

ברטה חוזרת עם אליוט דוחפת אותו למרכז. עם כניסתם, אליוט מתעורר

ברטה: (לאליוט) בוא נראה אותך מתמודד.

אירה: (פונה ישר לאליוט) היית בסדר בהתחלה. אבל מאותו לילה שנגעת לי
 בשדיים, הסתבכתי איתך. בכל פעם מחדש היית מבטיח לי שזאת
 פעם אחרונה-אחרונה. הפעם האחרונה לא הגיעה מעולם. בכל מקום
 ובכל הזדמנות. ליד המחשב, במטבח, בחדר האמבטיה.
 אתה זוכר שאמרת לי פעם...

אליוט: "זאת הייתה מתנת יום ההולדת שלך."

סם: זה ממש כמו לצפות בסרט ולא להאמין שזה קורה במציאות.
 (רוצה למעוך את פרצופה של ברטה, אך לא מעז) לעזאזל איתך!

ברטה: תמערך.

{פאזזה. ברטה יוצאת לחצר עצובה וכועסת על עצמה}

אירה: סם, מה אני צריכה לעשות?

סם: לרצוח אותנו!

אירה: חשבתני. אבל אני לא רוצחת, אני לא יודעת איך לרצוח. אולי היה כדאי לי ללמוד להפוך לרוצחת ולשים סוף לסיוטים.

סם: את צריכה לדבר עם מישהו מקצועי על מצבך. לגשת למשטרה.

אירה: לא רוצה לערב את המשטרה, לא רוצה לערב את העובדות הסוציאליות. לא רוצה אף אחד!

סם: למה לא?

(אירה שותקת)

סם: למה לא!

אירה: איך אראה בעיני החברות שלי?

סם: כדאי שהמשטרה תחקור. שיוציאו צו הרחקה, זה התפקיד שלהם.

אירה: הוא איים שאם אעז לפנות לעזרה כלשהי, הוא ירצח את אימא.

סם: אנחנו חייבים לפנות לעזרה.

אירה: (על סף בכי) הוא היה מספר לי בדיחות גסות ואיומות, ו... ותוך כדי כך הוא היה... (בוכה) לוקח לי את היד שלי כדי שאעשה לו... (רוצה להקיא ולא יוצא לה)

סם: למה לא ברכת לחברות שלך?

אירה: ברחתי, אימא בכתה לי בטלפון שאחזור אליה. והבטיחה:

ברטה: (מהחצר בידה סכין מאיימת) "לא אתן לאף אחד להתקרב אלייך".

סם: (באי נוחות. לעצמו) איפה הייתי במשך שנים? מטומטם!

(לאירה) אני יודע איזה עונש לתת לו. צריך לסרס אותנו!

אנחנו צריכים לראות אותו מדמם, להעלים אותו ושאף אחד לא ידע מה עלה בגורלו! אנחנו נכריח את אימא ליצוק עליו ולהפוך אותו לפסל!!!

אירה: אני מצטערת שסיפרתי.

סם: עשית בשכל, אחותי.

(חסר מנוחה, ומדרבן את עצמו) מבטיח לך שאני לא חוזר לצבא עד שאני שם לזה סוף!

ברטה: (מהחצר, קוראת לסם) סם! בוא רגע!?

אירה: (עוצרת בעדו בצעקה) אל תצא! אתה תקפא לפסל!

סם: (עוצר מיד) לרגע שכחתי שאני פסל.

ברטה: (עם כניסתה) סם, אתה שומע? תראה את הפסלים.

אירה: (מסתובבת סביב אליוט) אתה זוכר בת כמה הייתי כשכל זה התחיל? ... עוד לא מלאו לי שתיים עשרה, אתה זוכר?

{אליוט שותק}

אירה: קטינה!

(מפליקה לאליוט)

הפה הגדול שלך פתאום ניסתם!?

{סם וברטה זזים הצידה כמשקיפים}

סם: (לעצמו בשקט, ותוך כדי תנועה) איפה הייתי כל השנים?

ברטה: (לסם) ואיפה אני הייתי?

אירה: (לברטה) את זוכרת שבכל פעם שרציתי חום של אימא הייתי באה לישון איתך? באותו הלילה הארוך הכול התחיל. האנס הזה עשה עצמו כאילו הוא מתהפך מתוך שינה וליטף את השדיים שלי.

{אליוט מנסה להגיב. אירה מסובבת את הסכין שנעוצה בראשו.}

אירה: (ממשיכה לאליוט) ...עברתי על זה בשתיקה, כי האמנתי לך שהיד נגעה בי בטעות מתוך שינה. חשבתי, אולי התכוונת ללטף את החזה של אימא שלי. אחר כך קיבלת ביטחון, התחלת לתת לי מכות בטוסיק, כאילו אתה מחנך אותי.

(לברטה) ואת חייכת מהצד.

(בקול, מצווה על אליוט מרחוק) עמוד!

{אליוט עומד מיד. תופסת את אליוט באשכים ומכאיבה לו}

אירה: (באכזריות) רצית שאעשה לך את זה!?

אליוט: את לא לוחצת מספיק חזק.

אירה: כי אין לך ביצים, להודות, לבקש סליחה, מחילה, לעזוב אותנו.

אליוט: את מציגה יפה מאוד את הצד שלך, אבל את לא מספרת שהסתובבת בבית עם מחשופים, שורטים צמודים וקצרים מאוד שמבליטים את הכול, ובכוונה לנגד עיניי!

אירה: כל החברות שלי מתלבשות ככה, כל החברות! אז מה כולן נאנסות על ידי אבא שלהן?

אליוט: אם את תסתובבי ככה בחוץ, יש סיכויים שיאנסו אותך.

אירה: אני נאנסתי בבית!

אליוט: אני אבא חורג. (מתקרב)

אירה: אז יש לך זכויות יתר? מה ההבדל?! אתה בעלה של אימא שלי, לעזאזל! (הודפת אותו ממנה)

אליוט: (מסתכל עליה ארוכות. מחייך) אהבתי את הדחיפה. זוכרת שהתביישת להראות שאת מגורה? (מתקרב שוב ונצמד אליה) זוכרת? עמדנו ככה צמודים לקיר. ככה צמוד, צמוד ושפשפת את גופך בגופי, ואחר כך את מרגישה רגשות אשם ואת עושה לי עיניים.

אירה: (מתנתקת ממנו בכעס) כל הנערות עושות עיניים, זה בטבע שלנו. אתה ניצלת את התמימות שלי, ובכל הזדמנות דחפת את הידיים המסריחות שלך לכל מקום... (רועדת) אני עדיין יכולה לחוש את הידיים המלוכלכות שלך מטנפות לי את הגוף. מים רותחים שרפו לי את העור ולא הורידו את הטינופת. בגללך אני שונאת את החיים.

אליוט: פתחתי לך את שערי גן העדן.

אירה: פתחת לי שערי גיהנום ושינית לי את מהלך החיים. (פוקדת בכעס) ארצה, כלב!

אליוט: (מתיישב מיד) כמה שאת יפה כשאת כועסת.

אירה: על ארבע!

אליוט: (יורד על ארבע עם חיוך) את מתמודדת איתי ברגעים קסומים בחייך. נשאבתי פנימה.

{אירה מקיאה}

סם: (מהצד. לברטה באכזבה) ואת לא התערבת!

אירה: (ממשיכה לבחון את אליוט) בהתחלה קיבלתי אותך כאילו אתה כל העולם בשבילי. הרגשתי שאתה האדם הכי מגן שיש לי. פחדתי שיום אחד תעזוב אותנו, ואם תעזוב, מי יגן עליי? פחדתי שלא יהיה מי שיישאר איתי. הכלב שלי הזדקן ומת, אבי חלה ומת, אחי בצבא.

אליוט: אבל נהנית.

אירה: תראה מה עשית לחיים שלי!

אליוט: בגלל שהתחלת להתנגד לי...

אירה: (לברטה סם) אני הטיפשה, לא רציתי לאבד עוד אבא. כל לילה התפללתי: "אלוהים עשה שלא יבוא אליי" ואלוהים לא שמע בקולי. "אלוהים עשה שאעלם" ואלוהים לא עשה. "עשה שלא יעקוב אחריי" ואלוהים לא עשה. רק שמע והמשיך לשלוח את השטן להציץ לי מחור המנעול. כל זה למענך אימא, עשיתי מאמץ כדי שלא תאבדי אותו ואני אותך. (סם) אימא נראתה מאושרת מתמיד אתו, שנים שלא ראיתי אותה ככה זוהרת, אחרי שנים של סבל ובדידות בגלל מחלתו של אבא שלנו. חשבתי לעצמי, הנה יש לה שני ילדים גדולים, יום אחד אנחנו נעזוב והיא תישאר לבד. פחדתי להפריד ביניהם.

אליוט: כל העניין הוא קנאה.

{סם ניגש אליו ומתחיל לסובב יותר חזק את הסכין התקועה בראשו}

אליוט: (מתייסר מכאבים) ברטה, תעשי משהו, תחנכי את הילדים שלך!

אירה: (לאליוט) טפו עליך... טפו על נשמתך... טפו על לב האבן שבך!

ברטה: לקחת שליטה מוחלטת על הבית ובגדת באמון שקיבלת! עכשיו אני מבינה את הרוע שלך - איך איימת על סם כשהיה נער, הכרחת אותו לישון בחוץ עם מים וכריך ללא כיסוי.

אליוט: הבן שלך התחיל להתנהג בצורה מרדנית, היו לו בעיות קשב בבית הספר. אם לא הייתי עוצר את זה מיד, מה היה יוצא ממנו?! תראי אותו עכשיו, קצין, בזכותי.

ברטה: העיוורון הוא שלי! ראיתי את סימני החגורה על גופו של סם וסלחתי לך.

{סם ממחר לחדר שלו... ברטה מבחינה בו, ומנסה לחסום את דרכו}

ברטה: (לסם) לאן אתה הולך?

סם: (לוחש לברטה ורץ לחדר) להביא את האקדח שלי.

(סם יוצא)

ברטה: עצור...! אתה לא יכול לשנות!!!

סם: (בקול מחוץ לבמה) אם אף אחד לא רוצח אותי! אני ארצח אותי!

ברטה: אל תחזור לכאן! הוא יהרוג אותך! (הולכת בעקבות סם)

אליוט: אתם מלאי שנאה וטירוף. (מתקרב לאירה עם חיוך רחב ומבט חנפני)

אירה: אל תתקרב אלי, אתה מתפשט כמו סרטן... פדופיל!

אליוט: תשתחרי, לפעמים אנחנו צריכים לעבור הלאה.

{חיזורם של חתולים ברקע, קול יללות ומאבקי כוח קשים בין זכר לנקבה.
אליוט קרוב לאירה, הוא מצליח להצמיד אותה אליו.
סם נכנס ומתנפל על צווארו של אליוט וחונק אותו}

סם: איפה האקדח שלי?

ברטה: (נכנסת אחרי סם) למה חזרת לכאן?! סם תברח לחדר שלך, לפני שיהיה מאוחר!

{ברקים ורעמים. אליוט שולף את האקדח של סם שהיה חבוי אצלו ומצליח להשתחרר מאחיזתו של סם}

ברטה: (צועקת) סם! תברח מכאן!!!

{סם בורח לכיוון החצר, הוא מצליח לעבור רק בחצי פלג גופו לחצר, וחצי מגופו קופא. מסמן בידו החיה לאירה שנמצאת בסלון לבוא לעזור. אליוט יורה לסם בחזה. אירה ממהרת לסם ומושכת אותו לתוך לסלון}

אירה: (פונה לאליוט בזעקה) למה?!

אליוט: (מאיים) זה מה שאתם רוצים? למות כולכם?!

סם: (מנסה להתקרב לאליוט) אני אסרס אותך...!

{סם מתמוטט ומת}

אירה: (מחבקת את אחיה) למה?!!

אירה רצה לכיוונו של אליוט, הוא יורה לה כדור במצח והורג אותה במקום. ברטה שולפת מחלוקה סכין ומסתערת על אליוט ונועצת את הסכין בראשו. יוצאת לחצר מתיישבת ומנסה להשחיל את החוט לקוף-המחט. יללות גורי חתולים מפלחות את האוויר.

סוף

הדם שנגר

הוי ילדתי גלי לי את הסוד הגלוי!
קרובה ורחוקה במחשבות, רחוקה מהעבר הרחוק.
השמים קודרים, עוד מעט ירד הגשם,
ואת. מה תעשי בגשם של חיה?

ואת לא לבד.

לבד.

הדם על מצחך לא ייבש לעולם.
תגידי לי, למה התרועעת עם השטן?
בגלל שיירח ושמש נפגשו בלקוי חמה?
דברי בקול. גלי לי מה היה לך.

ואת לא לבד.

לבד.

חשופים למנחת הצפורים על ראשכם.
הגיהנום פסח עלי.
הצער גדול, ובו המות ישכן.
נזעק השטן, אבד הכל ולקח השרלטן.

ואתם כבר לא לבד.

לבד.

נוגע? פוגע!

טמן לי את הראש בסדין אדם,
 נלחמתי בכל מדורי הגיהנום.
 חשתי בטשטוש, טלטלה גוברת,
 אמא נופלת, מזדקנת. קמה נסיכה אחרת.

מכבה את האור,
 נאחז בחשך.

לופת ירכים מקדשות,
 חוגג את בתולי בכל פעם מחדש.
 מבזה אם ובת בדבור חלקלק,
 בכל כפיה, מדממת ומתה מחדש.

מכבה את האור,
 נאחז בחשך.

דבורים על תקון חיינו,
 הסתים הספור, דינו.
 לא רוצה את המשחק הזה עוד,
 נפרדת מחרדות, לא עוד הטרדות.

מכבה את האור,
 נאחז בחשך.

משחק בתוך בית הזעות,
 נוגע? פוגע! נוגע ולא מניח לקרבן.
 קצץ כנפים הביא את החרבן.
 זה נגמר, זה לא חלום, הדרך קצרה לגיהנום.

מכבה את האור,
 נאחז בחשך...

איך ילדים הופכים לפסלים

אל תאהב אותי יותר בן זונה,
משחק בכסאות מסתובבים.
כמו נחש שאורב במאורה.
החדרת את הארס ובאו לקבורה.
קשה עם הלב הדואב, חייב להסתלק.

לא למדתם לגדל,
לא נתתי את הכל.

הלחיים עדין חמות, אדמות,
הרוצח שבר את כל המסכמות,
השטן התחפש לבעל,
יש איש בגיהנום,
מיסרת וחוזרת.

לא למדתם לגדל,
לא נתתי את הכל.

שברתי את המראות כדי לא לראות,
לא עוד.

ילדים הופכים לפסלים,
מתחת לגבות, עינים עצומות.
לא רואים, אולי הם מציצים?

לא למדתם לגדל,
לא נתתי את הכל.

תינוקות יפים שלי בעולם המתים,
נשארים בזכרון.
תישנו בחצר בין כוכבים,
ואהבתי שם תגדל למגדל.
אוי ילדים, פסלים של העולם.

לא למדתם לגדל,
לא נתתי את הכל.